Arend Homan
Keizer Generaal Union Helmond 2003

Helmond – Maart nog maar net begonnen roert weer eens zijn staart ... sneeuwbuien gaan langzaam over in regen ... de noordwestenwind voelt fris aan. Op weg naar de eens zo vermaarde Textielstad Helmond ... verbetert het weer zienderogen ... de zon breekt langzaam door en als we ons bij onze gastheer van vandaag Arend Homan melden wentelt de jonge duivengarde zich al in de eerste zonnestralen. De oude duiven inmiddels al weer gescheiden kunnen nog even genieten van rust en ontspanning. Dik verdiend na een voortreffelijke kweek 2004 en een vliegseizoen 2003 zoals er de laatste jaren maar weinig opgetekend werden.

Inderdaad ... de 225 liefhebbers van de Union Helmond zijn het er roerend over eens ... de uitslagen die Arend Homan in 2003 op de tabellen schilderde zouden zelfs een beste Picasso doen blozen.

Een man moet hiervan echter nog overtuigd worden ... Arend zelf ... hij houdt niet van alle heisa omtrent het "Keizer Generale kampioenschap 2003" en zijn opmars van de laatste jaren. Naast een drukke eigen zaak wil hij samen met vrouw Sjoerdje van zijn hobby blijven genieten ... zijn eigen vakmanschap en succes relativerend ... los van alle belangstelling. Uitzonderingen bevestigen gelukkig de regel ... vandaar dat wij in huize Homan plaats namen in de kamer met zicht op het hok.

Van Groningen naar Brabant

Via een klant van zijn vader kwam Arend Homan ... toen een broekventje van een jaar of zes in aanraking met duiven via een paar koppeltjes Hollandse Meeuwtjes. Deze sierduiftjes brachten hem vervolgens in contact met postduivenliefhebbers, die hem maar al te graag uitnodigden om ook eens naar hun liefhebberij te komen kijken.

Door het zien thuiskomen ... het kweken ... het solgneren en inkorven van de duiven raakte Arend zo getasteerd van deze uitdagende hobby dat er spoedig een eigen hokje gebouwd werd. De eerste successen met de duiven die dit hokje bevolkten blieven niet uit en zelfs toen Arend later met zijn accommodatie en duiven verkaste naar de duivenlium ... kon hij zich als geen ander dat de concurrentie meten.

Zo'n zestien jaar geleden besloot Arend samen met vrouw Sjoerdje het Groningse landschap in het hoge Noorden te verwisselen voor het gemoedelijke Brabantse Zuiden en kwam in Helmond terecht. Toen inmiddels uitgeroepen tot de groeistad van Nederland. De duiven verhuisden mee en werden in de nieuwe woonst op een van de slaapkamers ondergebracht. Het eerste jaar werd niet gespeeld en de twee daaropvolgende jaren brachten Arend niet de successen die hij gewend was. Een nieuwe verhuis, amper 3 jaar later, deed hem belanden op het huidige adres. Hier bouwde hij niet alleen succesvol verder aan zijn eigen zaak, maar kreeg ook zijn geliefde hobby de duivensport weer de volle aandacht. Daarbij meer dan ooit gesteund door vrouwlief, die zowel zakelijk als in zijn hobby pal naast haar man staat. Als geen ander weet zij dat Arend de zakelijke beslommeringen van zich af kan zetten als hij bezig is met de duiven. Met liefde en toewijding stroopt zij dan ook voor alle facetten van de duivensport de mouwen op. Krabben, water geven, uitlaten, binnenroepen ... het maakt niet uit ... als de vluchten daar zijn en Arend en zij genieten van hun gezamenlijke hobby worden haar inspanningen dubbel en dik terugbetaald.

Weinig duiven ... totaal weduwschap

Naast de van origine Hermans-duiven die Arend meebracht vanuit Groningen werd de kolonie sinds hij in Helmond woont versterkt met duiven van Cees Gijzen uit St. Willebrord, Frans Manders en Zn. uit Beek en Donk, diens plaatsgenoot Hame Barten en Flor Engels uit het Belgische Putte.

Onderlinge kruisingen, maar vooral een zeer strenge selectie bepalen vervolgens de kracht en grootte van de kolonie die uit 6 kweekkoppels en 15 koppels vliegduiven bestaat. Hier komen in de loop van het seizoen nog zo'n 40 jongen bij.

Met de 15 koppels vliegduiven wordt totaal weduwschap gespeeld. De doffers verblijven gedurende de hele week op het vlieghok met half gesloten broedbakken. De duivinnen zitten op een apart hok met kapelletjes. Zodra het tijd is om te korven worden de duivinnen bij de doffers gelaten. Meestal zoekt iedar zijn eigen partner maar als ze dit niet doen heeft Arend daar geen moeite mee. Het kan ook niet altijd zegt Arend. Ik blijf selecteren en zo kan het best gebeuren dat er een doffer of duivin te veel is. Volgens Arend is daar niets mis mee, er ontstaat onderling alleen maar puro jalousie, die vaak tot een extra stimulans leidt. Zo gaat het ook bij thuiskomst, de duif die als eerste op het hok komt vindt niets want alle duiven moeten mee. Zodra de rest volgt in er spoedig volop leven op het hok. Vervolgens blijven de duivinnen tot 's avonds bij de doffers, daarna gaan ze terug naar hun eigen hok en keert de rust weer. Zowel doffers als duivinnen trachten apart van elkaar 1 x daags en wel 's avonds. De duivinnen doen dit gewoon vanuit hun eigen hok. De training wordt afgewerkt zonder enige vorm van dwang, maar Arend heeft over hun ever nooit te klagen. Doordeweeks wordt er niet gelaat. Om de vorm vast te houden en onderling paren te voorkomen worden de duivinnen zonder pardon elke week gespeeld.

De jongen garde mag gewoon haar natuurlijke gang gaan en wordt niet verduisterd. Zodra ze pramp zijn wordt met het oog op de jonge duiven klassiekers op niet komen wel gestimuleerd. Nadat ze door Arend zelf van plan zeer begeleerd zijn, nemen ze vervolgens deel aan de africhtingvluchten die georganiseerd worden door de duivenvereniging uit (het vanuit de vliegjn bekeken) ca. 35 km korter gelegen Valkenswaard. Voor deze oplaervluchten worden duiven aangeleverd uit alle hoeken van Brabant en Limburg. Door de jongen hieraan deel te laten nemen leren ze volgens Arend al snel om tijdig uit de klad te komen, hetgeen al direct zijn vruchten afwerpt bij de eerste jonge duiven vluchten.

Elke 10 minuten een trein ...

De totale accommodatie omvat slechts 12 strekkende meter hok, verdeeld in 6 afdelingen, waarvan 2 afdelingen voor de jonge duiven, 2 afdelingen voor de vitesse / midfond duiven, 1 afdeling voor de dagfondduiven en 1 afdeling voor de kwekers. Het hok ligt op het zuidoosten, heeft een open nok en is ... hoe kan het ook anders voor iemand met een dakdekkerbedrijf ... bedekt met gebakken pannen. De verluchting die zowel aan de voor als achterzijde onder de pannen is aangebracht, wordt sinds een drietal jaren nog eens extra ondersteund met een mechanisch ventilatiesysteem. Ondanks dat Arend de ramen meestal open had staan is sindsdien bij zeer

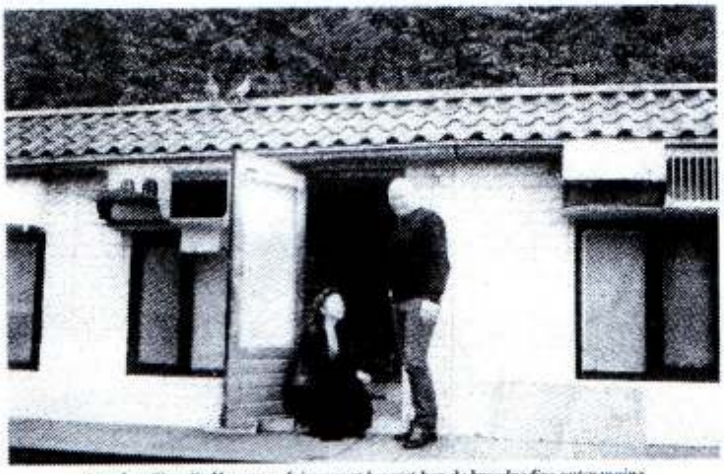

Arend en Sjoerdje Homan ... duivensport bezorgt hen de broodnodige ontspanning maar ook topprestaties !

warm weer de gezondheid van de duiven en de prestatie curve flink verbeterd.

Op slechts een 8 tal meters achter het hok ligt de spoorlijn Helmond – Venlo. Zowat elke 10 minuten raast er een trein voorbij, maar even zoals we dat eerder ook bij Joop Koch in Eindhoven constateerden, deert het de prestaties van de duiven niet, ze zijn er immers mee opgegroeid. De elektriciteitsdraden leveren af en toe wel eens wat hachelijke tafereien op als de jonge garde voor het eerst buiten komt. Vandaar dat Arend de coniferen die achter het hok staan enorm heeft geïmaginiert in hun groei.

Verzorging en medisch plaatje

In de zomermaanden wordt in huize Homan 's morgens om 5.15 uur reeds geklaard. Terwijl de jongen van hun zitplaat genieten, worden de hokken schoongemaakt en de oude duiven verzorgd. Omstreeks 6.30 uur verlaat Arend voor zijn werk, als de jonge duiven nog niet terug zijn worden zij opgevangen door Sjoerdje die vervolgens het instart van de verzorging voor haar rekening neemt. 's Avonds van 17.00 tot 18.00 uur gaan de doffers los, waarna de duivinnen volgen. In het geval Arend dan nog niet thuis is worden de honneurs opnieuw waargenomen door Sjoerdje.

Het voeren van de doffers gebeurt gevoelsmatig, afgestemd op temperatuur en de komende vlucht, in aparte bakjes, de duivinnen krijgen hun portie in een gezamenlijke bak op de vloer. De voeding bestaat zowel bij thuiskomst als gedurende de rust van de week uit een mix van 50 % Mariman petit France en 50 % dieet voer. Wel wordt nauwkeurig het gewicht van de duiven in de gaten gehouden. Voorts wordt er het hele jaar door wat snoepzaad, hennep en P 40 korrel gevoerd. In het voorbije seizoen werd bij de jonge duiven voor het eerst geëxperimenteerd met pinda's, dit is prima bevallen en wordt komend seizoen dan ook voortgezet. Vooral het mak worden van de duiven door deze lekkernij vinden Sjoerdje en Arend een heel groot voordeel.

Het medisch plaatje wordt door Arend op een nog al nonchalante manier ingevuld. Natuurlijk wordt wel de verplichte enting tegen paramixo uitgevoerd. Gedurende de ruiperiode wordt er gekuurd tegen paratyfus. Een geelkuur wordt alleen gegeven als Arend er aan denkt en dat gebeurt bitter weinig. Arend heeft daar ook niet zo'n moeite mee. Hij gaat er van uit dat wie niet mee kan in dit systeem van zelf afvalt. Zijn standpunt in deze is dat duiven die gezond zijn graag trainen en er altijd goed uit zien. Waarom dan moeilijker en duurder maken dan nodig is?

Einde vliegseizoen ... start nieuwe seizoen

Als het vliegseizoen voorbij is begint Arend al direct met de voorbereiding op het daaropvolgende seizoen. Er wordt nogmaals streng geselecteerd. De duiven die mogen blijven worden meteen gescheiden. De oude doffers worden gedurende een tweetal dagen opgesloten in hun broedbak en de jonge doffers mogen een plekje uitzoeken in de nog openstaande bakken. Eind december, begin januari wordt er gekoppeld, zodra de jongen 17 dagen zijn gaat er een jong met de duivin naar het jonge duivenhok, het andere blijft bij de doffer. Andere jaren werd er kort voor de vluchten herkoppeld. Dit jaar overweegt Arend om dit niet te doen.

Prestaties

Dat Arend en Sjoerdje in 2003 een prima seizoen kenden probeerden we U al duidelijk te maken. Je wordt tenslotte niet zomaar 1e vitesse onaangewezen, 2e midfond aangew., 3e midfond onaangew, 1e aangew.1 midfond, 2e aangw. 1 dagfond, 1e vitesse j.d. aangew 2 en aangew. 4 en 1 Keizer Generaal van 225 leden.

Een greep uit de prestaties die hier aan bij droegen willen we U dan ook niet onthouden:

08.6 Chimay 3461 d.: 9-47-121-162-370 enz. 14 mee 12 pr.

15.6 Chimay 3424 d.: 8-47-73-111-127-153 enz. 14 mee 14 pr.

12.7 Chantilly 2179 d.: 5-10-89-120-259 enz. 14 mee 10 pr.

20.7 Vervins 656 d.: 6-10-15-37-49-80 enz. 14 mee 10 pr.

13.7 Hourdang 3137 j.d.: 7-8-29-32-33-46-48-98 enz. 37 mee 22 pr.

03.6 Mortemmart 988 d.: 2-9-16-18-43-58-100 enz. 14 mee 6 pr.

De resultaten van Indiaase van de jonkies waar in 2003 de NEDI-01-3706 "De Schouwe" een blauwe doffer die van 13 inkorvingen 12 prijzen won. Waaronder: 1e Mortincourt 92 d. tevens 2e 588 duiven, 5e Chimay 2686 duiven, 8e Chimay 3424 duiven, 12e Mortincourt 700 duiven, 15e Vervins 856 duiven, 39e Chimay 3049 d, 72e Haaltrode enz.

"De Schouwe" is rechtstreeks afkomstig van Harrie Barten uit Beek en Donk. Zijn vader is "De Mertens" met ringnummer B91-6600807 en zoon van de B88-874 x B86-231.

Als moeder heeft "De Schouwe" de "Blauwe 38 Duivin", rechtstreekse afkomstig van Frans Manders en Zn. uit Beek en Donk en dochter van "De Goede Blauwe 168" een 100 % zuivere Jan Huijbregts Bladel x "Het 739 Barten" een duivin die weer rechtstreeks komt van Harrie Barten en dochter is van "De 181 van '97" x "De 336 van '94".

Tot besluit

Vroegen we aan Arend waaraan hij zijn successen te danken heeft. Vooral aan goede duiven en een strenge selectie is zijn eerste opmerking. Daarnaast hecht hij grote waarde aan een goede band met zijn duiven. Dat motiveert en stimuleert aldus Arend. Hij waakt er vooral voor om niet te veel duiven te houden, het moet volgens hem een hobby blijven die leuk is en ontspanning geeft. Te veel duiven leiden volgens hem tot extra inspanningen en stress. Niet goed voor de melker en zeker niet voor de relatie met onze gevleugelde vrienden. Weinig of geen poespas is volgens hem een volgende belangrijke factor, laat je vooral niet gek maken door liefhebbers die denken dat het water in de drinkpot elke dag een andere kleur moet hebben. Gezonde duiven met klasse presteren volgens hem goed en hebben dat niet nodig.

Tenslotte attendeert hij opnieuw op de belangrijke bijdrage in de stipte verzorging van Sjoerdje, "als zij er niet was", zegt Arend "kon ik het wel schudden." File onderweg ... karwei nog niet helemaal af ... het maakt niet uit ... de duiven zijn in goede handen en de resultaten... worden steeds beter.

Het keizer generaal kampioenschap van 2003 is voor Arend en Sjoerdje een duidelijke stimulans om er in het seizoen 2004 nog een schepje boven op te doen. Ze weten dat de concurrentie niet stil zit en zijn gram wil halen. Een ding moet echter duidelijk zijn, aan de top meedraaien graag, maar niet ten koste van alles. De slogan "Duivensport, fijne hobby" geldt in huize Homan als een gouden regel en dat willen ze graag zo houden.

Budel-Dorplein
P. v. Breugel

Een schitterend hok ...